

at de unge i Tyveaarsalderen selv maa melde sig, men det kunde jo tænkes, at de, der bliver tilbage, i alt Fald det store Kontingent af dem, som undlader at melde sig fra, hører til de aandeligt mere uformuende, dem, vi kalder Sinker, og det var ikke saa rart, om det store Kontingent af dem, der bliver tilbage, dem, som man skal have ind i dette Vagtkorps, var af den Beskaffenhed. Man ved ikke, hvordan det gaar, hvis man opretholder Bestemmelserne i Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch vilde saa mene, at Korpset med den Ordning, der her er Tale om, bevæbnet o. s. v., var i Stand til at beskytte Samfundet mod bevæbnede Bander. Det forekommer rigtignok mig, at Korpset er af en saadan Beskaffenhed og har en saadan Størrelse, at det i Virkeligheden ikke med nogen større Udsigt til Held kan benyttes som Værn mod alvorlige Forsøg paa Oprør imod Samfundet.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch mente, at jeg havde sammenlignet Danmark med Finland, og sagde, at en saadan Sammenligning var haabløs. Jeg har ikke foretaget en Sammenligning mellem Danmark og Finland, men jeg har henvist til Finland og vist, at man der i stor Udstrækning havde frivillige Korps, som man har faaet efter Verdenskrigen, og at man der havde en enestaaende Villie til at forsvare, hvad Finland havde vundet, og at det var betegnende, at der netop oppe i dette nordlige skandinaviske Land gennem alle Partier gaar en kraftig Villie til at hævde og forsvare, hvad de har vundet; deres Frihed er dyrt vundet, og de vil sætte alt ind paa at bevare den. Efter det ærede Medlem Hr. P. Munchs Teori skulde Finland i Virkeligheden være et Land, der skulde lægge Hænderne i Skødet og i det hele taget ikke maatte gøre noget som helst for at forsvare sig, fordi det ligger lige ved Siden af det store Rusland, og det derfor efter det ærede Medlem Hr. P. Munchs Teori er haabløst for det finske Folk at tænke paa at ville forsvare sig. Der er imidlertid i hele Finlands Befolkning en levende Villie til Stede til selv at ville gøre noget for at forsvare sig. Det er i den Henseende betegnende, hvad der er skrevet i en Betænkning, som det finske Socialdemokrati har afgivet, at Afrustning er Fribrev for enhver hensynsløs Erobrer. For Resten stemmer det finske Socialdemokratis Anskuelser fuldstændig overens med de Udtalelser, jeg har citeret af den belgiske socialdemokratiske Udenrigsminister og Czekoslovakiets Udenrigsminister Benes. Det finske Socialdemokrati skriver: „Det er i alt Fald ønskeligt at haabe, at andre

Stater skulde yde vort Land Bistand til at uddrive en Erobrer af vort Land, efter at dette ved at have forsømt sit Forsvar er kommet i den angribendes Vold“.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte saa senere, at jeg vilde sige noget mere, end jeg i Virkeligheden sagde, med mine Udtalelser om, at Ordningen af 1922 ikke var noget Evighedsværk. Hvis det ærede Medlem vil læse mine Udtalelser igennem fra sidste Aar, vil han i Virkeligheden finde noget lignende. Det er en given Sag — det var jeg ogsaa inde paa sidste Aar —, at har vi en ny udenrigspolitisk Situation, er vi selvfølgelig villige til at overveje Ændringer i den bestaaende Forsvarsordning.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch talte saa i Slutningen af sit Foredrag om Forandringerne i de europæiske Forhold, og her henviste han til Locarno, som vi jo alle sammen mere eller mindre har været inde paa, og der er det, jeg for mit Vedkommende har sagt, at det er et udmærket Udgangspunkt, men vi har desværre oplevet saa mange Skuffelser, og derfor siger jeg: Lad os nu tage det med Ro og se paa, hvad der følger efter i den nærmeste Tid. Vi haaber jo alle, at der maa følge noget efter det, der er sket i Locarno, Optagelse af Tyskland i Folkenes Forbund, Nedrustningskonference etc.

Jeg vender mig saa med nogle enkelte Udtalelser til den højtærede Forsvarsminister. Den højtærede Forsvarsminister gav den Undskyldning for, at han ikke var kommet ind paa en Omtale af sit Forslag ved Fremsættelsen, at Forslaget jo var kendt. Ja, det har ganske vist staaet i en Beretning fra et Udvalg, men naar et Forslag bliver fremsat som Regeringsforslag, plejer det dog at være Skik, at Ministeren nærmere motiverer det og omtaler de forskellige vigtige Bestemmelser, der findes i Forslaget; men det gjorde den højtærede Minister ikke i sin Forelæggelsestale.

Den højtærede Minister siger med Hensyn til den almindelige Værnepligt, at man fra socialdemokratisk Side tidligere havde været af den Mening, at Hæren skulde være et Spejlbillede af Befolkningen, men nu var der Tale om saa ringe en Styrke, saa lille et Mandskab, og saa var Stillingen naturligvis en anden. Jeg skal imidlertid henvise til, at man fra socialdemokratisk Side netop overfor et radikalt Forslag, hvor der var Tale om et aarligt Kontingent paa 3—4 000 Mand, er gaaet stærkt imod, at Mandskabet skulde udtages paa den Maade, at man altsaa skulde gaa bort fra den almindelige Værne-